

- 2) Vai pirmajā jautājumā minētās prasības ir pārkāptas, ja attiecībā uz nolēmumu, kas pieņemts tādā tiesvedībā kā pirmajā jautājumā aprakstītā, pusēm ir tiesības izmantot ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekli tādā tiesā kā *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa), kuras nolēmumi saskaņā ar valsts tiesībām nav pārsūdzami, un saskaņā ar valsts tiesībām šīs tiesas struktūrvienības (palātas), kuras kompetencē ir izskatīt tiesību aizsardzības līdzekli, priekšsēdētājam ir noteikts pienākums iedalīt lietas atbilstoši šīs palātas tiesnešu sarakstam alfabētiskā secībā, skaidri aizliedzot izlaist jebkuru tiesnesi, un lietu iedalīšanā piedalās arī persona, kas iecelta amatā pēc tādas koleģiālās institūcijas priekšlikuma kā *Krajowa Rada Sądownictwa* (Valsts tiesu padome), kuras sastāvs tiek veidots tādejādi, ka tās locekļi ir tiesneši:
- a) kurus ievēlē parlamenta palāta, kas balso kopumā par kandidātu sarakstu, kuru parlamenta komisija iepriekš ir sagatavojusi no parlamenta frakciju vai šīs palātas institūcijas izvirzītajiem kandidātiem, pamatojoties uz tiesnešu vai pilsoņu grupu priekšlikumiem, – no kā izriet, ka ievēlēšanas procedūras gaitā kandidātus trīs reizes atbalsta politiķi;
- b) kuriem šajā institūcijā ir vairākums, kas ir pietiekams, lai pieņemtu lēmumu, ar ko tiek iesniegti priekšlikumi par iecelšanu tiesnešu amatos, un citus saistošus lēmumus, kas paredzēti valsts tiesībās?
- 3) Kādas sekas no Eiropas Savienības tiesību, tostarp pirmajā jautājumā minēto normu un prasību, skatpunkta ir tiesas nolēmumam, kas pieņemts tiesvedībā, kura ir organizēta pirmajā jautājumā aprakstītajā veidā, un tiesas nolēmumam, kas pieņemts tiesvedībā Augstākajā tiesā, ja tā pieņemšanā piedalās persona, par kuru ir runa otrajā jautājumā?
- 4) Vai atbilstoši Eiropas Savienības tiesībām, tostarp pirmajā jautājumā minētajām normām, trešajā jautājumā minēto nolēmumu sekas ir atkarīgas no tā, vai konkrētā tiesa ir lēmusi par labu vai par sliktu apsūdzētajam?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. oktobrī iesniedza Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polija) – D.S./S.P., A.P., D.K., Sz. w K.

(Lieta C-763/19)

(2020/C 54/26)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Pamatlietas puses

Prasītājs: D.S.

Atbildētāji: S.P., A.P., D.K., Sz. w K.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu ir jāinterpretē tādā veidā, ka Savienības tiesību izpratnē par neatkarīgu tiesnesi nav uzskatāma persona, kura ir iecelta tiesneša amatā, rupji pārkāpjot konkrētas dalībvalsts tiesību normas, kas attiecas uz tiesnešu iecelšanu amatā, it īpaši tādējādi, ka konkrēto personu tiesneša amatā ieceļ iestāde, kuras neatkarība no izpildvaras un likumdevējvaras, kā arī objektivitāte nav garantēta, un tiek sistēmiski izslēgta tiesas kontrole pār tiesnešu iecelšanas procedūras likumību, kā arī tādējādi, ka persona tiek iecelta tiesneša amatā, lai gan iepriekš ir iesniegta sūdzība kompetentajā valsts tiesā (*Naczelny Sąd Administracyjny* [Augstākā administratīvā tiesa]) par valsts iestādes (*Krajowa Rada Sądownictwa* [Valsts tiesu padome]) rezolūciju, kura ietver priekšlikumu iecelt šo personu tiesneša amatā, lai gan šīs rezolūcijas izpilde ir apturēta saskaņā ar valsts tiesību aktiem un lai gan tiesvedība kompetentajā valsts tiesā (*Naczelny Sąd Administracyjny*) pirms iecelšanas akta paziņošanas vēl nebija pabeigta;

— un saistībā ar iepriekš minēto – vai tiesa, kuras sastāvā ir personas, kas ir ieceltas amatā iepriekš minētajos apstākļos, nav uzskatāma par objektīvu un iepriekš uz likuma pamata izveidotu tiesu Eiropas Savienības tiesību izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu būtu jāinterpretē tādā veidā, ka nolēmums, kuru pieņēma pirmajā jautājumā aprakstītajā veidā iecelts pēdējās instances tiesnesis un pēdējās instances tiesa, Eiropas Savienības tiesību izpratnē netiek uzskatīts par nolēmumu juridiskā izpratnē (tiek uzskatīts par neesošu nolēmumu), bet vērtējumu šajā ziņā var sniegt vispārējās jurisdikcijas tiesa, kas atbilst Savienības tiesību aktu prasībām, kuras attiecināmas uz tiesu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. oktobrī iesniedza Sąd Apelacyjny w Krakowie (Polija) – C.S.A./Syndykowi masy upadłości I.T. w upadłości likwidacyjnej

(Lieta C-764/19)

(2020/C 54/27)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Pamatlietas puses

Prasītājs: C. S.A.

Atbildētājs: Syndyk masy upadłości I.T. w upadłości likwidacyjnej

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa, 2. pants, 4. panta 3. punkts un 6. panta 3. punkts saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu ir jāinterpretē tādā veidā, ka Savienības tiesību izpratnē par neatkarīgu tiesnesi nav uzskatāma persona, kura ir iecelta tiesneša amatā, rupji pārkāpjot konkrētas dalībvalsts tiesību normas, kas attiecas uz tiesnešu iecelšanu amatā, it īpaši tādējādi, ka konkrēto personu tiesneša amatā ieceļ iestāde, kuras neatkarība no izpildvaras un likumdevējvaras, kā arī objektivitāte nav garantēta, un tiek sistēmiski izslēgta tiesas kontrole pār tiesnešu iecelšanas procedūras likumību, kā arī tādējādi, ka persona tiek iecelta